If it was her boulder; she is מקודשת – מקודשת – אם היה סלע שלה מקודשת

OVERVIEW

The ברייתא taught that if a man wanted to be מקדש a woman with a מנה and she told him to place it on a סלע, she is not מקודשת. However if the סלע belonged to her, she is מקודשת then posed a query; what is the ruling if the סלע belonged to both of them, is she מקודשת or not. רש"י and חוספות disagree as to why she is חוספות by a סלע שלה סלע.

- פירש בקונטרס 1 דחצרה קונה לה

רש"י explained that her 'courtyard' acquired for her the מנה and therefore she is מקודשת.

תוספות disagrees with פירש"י:

- ³ולא נהירא דאם כן מאי בעי סלע של שניהם מהו

And this is incorrect, for if it were so (that she is מקודשת because of קנין), why is there a query if the boulder belonged to both of them, what is the ruling -

– פשיטא דאינה קונה כיון דהוא חצר של שניהם

It is obvious that such a חצר cannot acquire anything for her since it is a which belongs to both of them -

כדאמרינן פרק המוכר את הספינה (בבא בתרא דף פד,ב) אמר רבי ינאי

As the גמרא states in פרק המוכר את הספינה, that ר' ינאי ruled that by a -

חצר של שני שותפין קונין זה מזה –

ס הצר of two partners they may acquire items one from another in the הצר

- ומוקי לה במודד בתוך קופתו של לוקח 4 אבל במודד על הקרקע לא in a case where he measured

the item to be sold into the basket of (his partner) the buyer, however if he measured it on the ground of their joint הצר the buyer does not acquire it.

This proves that by a חצר של שני שותפין, neither can acquire from the other based on קנין

_

 $^{^{1}}$ בד"ה ואם.

² There is a general rule that one acquires ownership of an object (that is sold or gifted to him) if the object is (placed) in his possession; including in his property. The סלע is her property; therefore by placing the מנה on the אַדין הצר hrough קידושין זי סקנין כסף.

³ The issue, according to (תוספות understanding of), would be, whether it is a valid קנין הצר.

⁴ The קופה of the buyer is considered his possession. However the קופה, since it belongs to the seller as well, therefore it cannot be considered as if the sold item ever left the domain of the seller and entered into the domain of the buyer.

חצר. Why did the גמרא ask if she is מקודשת by a סלע של שניהם, when she is obviously not מקודשת. או מקודשת מקודשת אויים אויים מקודשת מקודשת?!

חוספות offers his interpretation:

ונראה לפרש דהכא הטעם אין תלוי בקנין חצרה⁵ – And the explanation seems to be, that the reason she is מקודשת here is not

dependent on the קנין הצר הצר הצר הערה והצר regardless of פנין הצר - פנין הצר הפמרלע שלה סמכה דעתה ובשאינו שלה לא סמכה דעתה השאינו שלה לא סמכה דעתה השאינו שלה לא סמכה דעתה However, if the סלע is hers, there exists by her an acceptable trust that she wishes to be סמיכות דעת is not hers there is no סמיכות דעת on her part, for she shows no willingness to be מקודשת -

ובעי כשהסלע של שניהם אי סמכה דעתה או לא:

And they queried in a case when the סומכת is jointly owned, is she סומכת or not.

SUMMARY

According to רש"י the issue of סלע שלה (or של שניהם) is concerning קנין; מככסדוו it is concerning סמיכות דעת.

THINKING IT OVER

 $\overline{\text{According to nioein if he (only) placed it on of she מקודשת <math>^6$

_

⁵ חוספות does not state explicitly how she acquires the תוספות הרא"ש. The תוספות הרא"ש interprets it that he actually threw the money to her and she received it (after he initially placed it on the סלע as per her request?), however if she said put it on a סלע סלע שלה, this indicates that she is not interested in the סלע שלה this indicates that she is interested. The query is by סלע שלה (whether or not she is interested), but in all cases she actually received the "קידושין. See 'Thinking it over'.

⁶ See אמ"ה footnote # 360.